Verslag Hans de Wit – Colombiareis, 28 oktober 2011

De eerste afspraak die we deze dag hebben is met de ambassadrice van Nederland, mw. Kappeyne van de Cappello en beleidsmedewerkster voor politieke zaken mw. Bastiaanse. We werden hartelijk ontvangen in open en informele setting.

Aan het hoofd van de tafel de ambassadrice en haar beleidsmedewerker en het uitzicht vanuit de ambassade.

Er zijn veel zaken die niet goed lopen en zij is blij met ons bezoek om ook informatie te krijgen vanaf de onderkant van de maatschappij. De Nederlandse regering heeft ook bezuinigen doorgevoerd bij de ambassades waardoor ook hier keuzes gemaakt moeten worden.

Het milieuvraagstuk heeft binnen Colombia minder aandacht. Mensrechten en de vredesopbouw is de laatste tijd weer verslechterd. De ambassade promoot het Nederlandse bedrijfsleven, met name op het gebied van het watermanagement.

Er wordt ook hard gewerkt aan fairtrade voor koffie, bananen en bloemen. In de praktijk blijkt echter dat de audits die hiervoor plaatsvinden blijven hangen op boekonderzoeken en niet op de werkelijke praktijk zijn gericht, met name op de omstandigheden van de medewerkers. Bij veel bedrijven wordt aan window dressing gedaan, het lijkt mooi maar in de praktijk is het een stuk minder.

Ook het thema Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen heeft grote aandacht van de Nederlandse regering. Zij is verheugd om te horen hoe de werkzaamheden worden uitgevoerd bij Cerrejon, het moet wel duidelijk zijn dat dit niet de standaard is van de totale mijnbouw in Colombia, vorig jaar zijn er nog 173 doden gevallen in de totale mijnbouw. Niet bij alle bedrijven zijn vakbonden toegestaan.

De ambassade wil graag samenwerken met de FNV om de projecten (onder andere Pais Colombia) die de FNV steunt goed te blijven volgen om een goed inzicht te krijgen in de onderliggende problemen. Zij is wel blij met de nieuwe president die sommige zaken voorspoedig aanpakt zoals corruptie e.d..

Hierna naar een advocatencollectief dat de rechten van de vakbonden en mensenrechten vertegenwoordigen.

Het kantoor van het advocatencollectief.

We spreken met Jessica Otas en Rinaldo Beaco. Op dit moment is er een ware hetze tegen dit advocatencollectief aan de gang. Dit heeft te maken met een rechtszaak uit 2005 waar een vrouw vertelde dat haar zoon was vermoord door de FARC in 1997.
In 2008 duikt haar zoon plotsklaps weer op, hij zegt dat hij zich al die jaren verborgen heeft gehouden voor de FARC. Het advocatencollectief heeft hierin te goeder trouw gewerkt, de vrouw verklaart nu dat ze dit heeft gedaan op aandrang van haar buurvrouw. Nu is het hele proces ongeloofwaardig geworden en worden alle zaken van dit advocatencollectief opnieuw doorgenomen om te zien of dat ze niet nog meer “valse zaken” aanhangig hebben gemaakt.

De advocaten hangt een gevangenisstraf boven het hoofd. Binnen de media en alle rechtse krachten maken nu deze advocaten het leven zuur. In het verleden is dit advocatenkantoor ook afgeluisterd door de DAS (Colombiaanse inlichtingdienst). Jessica dringt aan op goede samenwerking van de diverse bonden en is blij met de steun van het FNV in het kader van het trainen van de vakbonden.

Ook benadrukt zij dat het van groot belang is dat de vakbonden goed blijven opletten op de mensenrechten. De overheid is hierin niet te vertrouwen. Tussen wetgeving en de uitvoering van wetten zit een levensgroot verschil. Justitie is niet geheel onafhankelijk van de regering zoals in Nederland.

Na dit gesprek naar het hoofdkantoor van de CUT waar een afsluitende bijeenkomst is van deze week.

We worden door ong. 20 personen opgewacht die graag onze mening en visie willen horen over de verschillende projecten die we bezocht hebben.

Het zaaltje zat nokvol toen we aankwamen met belangstellende.

Nadat ieder van ons zijn impressie heeft gegeven worden we bedankt voor onze inzet en ze ware onder de indruk van onze kennis en inzet. Met verbazing hadden zij soms naar ons gekeken met wat voor inzet wij hun belangen wilden dienen. Ook de FNV werd bedankt voor hun jarenlange steun en hulp bij de diverse projecten.

Hierna een verlate lunch die hier werd geserveerd. Afscheid nemen en naar het hotel om onze spullen in te pakken. De koffers nog even opgeslagen want er was nog ruimte om even naar een klein marktje te gaan dat in de buurt van het hotel was. Daar op de valreep nog wat souvenirs gekocht voor thuis en gesproken met diverse straatverkopers.

Bij het hotel afscheid genomen van Alfredo en Maria Luz, onze vaste begeleiders in Bogotá. Met “ons” busje naar de luchthaven waar we om ong. 22.30 uur vertrokken voor de lange terugreis naar Nederland.

Alles bij elkaar een indrukwekende reis, heel veel verschillende personen gesproken, veel geleerd over Colombia en hoe het daar toegaat.

Vakbonden en mensenrechten zijn niet vanzelfsprekend in Colombia.

Astrid en Tjalling bedankt dat we deze reis en ervaring met jullie mochten delen.

Hans de Wit